Divendres 16 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 13,18-23): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres, doncs, escolteu [el sentit de] la paràbola del sembrador. Tot el qui sent la paraula del regne i no entén, ve el Maligne i roba el que ha estat sembrat en el seu cor: aquest és el que ha estat sembrat arran del camí. El que ha estat sembrat en el pedregar, aquest és el qui sent la paraula i de seguida la rep amb goig, però no té en si arrel sinó que és de curta durada; i, vinguda la tribulació o la persecució a causa de la paraula, de seguida s'escandalitza. El que ha estat sembrat entre espines, aquest és el qui escolta la paraula, però les preocupacions del segle i l'engany de les riqueses ofeguen la paraula i queda sense fruit. Però el que és sembrat en terra bona, aquest és el qui escolta la paraula i entén, i dona fruit i en produeix, un cent, un altre seixanta, i un altre trenta».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Vosaltres, doncs, escolteu [el sentit de] la paràbola del sembrador»

P. Josep LAPLANA OSB Monjo de Montserrat
(Montserrat, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem Déu com un agricultor bo i magnànim, que ha sembrat a mans plenes. No ha estalviat res per a la redempció de l'home; ho ha esmerçat tot en el seu propi Fill Jesucrist, que com gra colgat a terra (mort i sepultura) ha esdevingut amb la seva santa Resurrecció vida i resurrecció nostra.

Déu és un agricultor que sap esperar. Els temps pertanyen al Pare, perquè només Ell sap el dia i l'hora (cf. Mc 13,32) de segar i batre. I Déu espera. I també nosaltres hem d'esperar tot sincronitzant el rellotge de la nostra esperança amb el designi salvador de Déu. Diu Sant Jaume: «Mireu com el pagès espera el fruit preciós de la terra, i hi té paciència fins que ha rebut la pluja primerenca i la tardana» (Jm 5,7). Déu espera la collita tot fent-la créixer amb la seva gràcia. Nosaltres tampoc no ens hem d'adormir; hem de col·laborar amb la gràcia de Déu tot prestant-li la nostra cooperació i no posant obstacles a aquesta acció transformadora de Déu.

El conreu de Déu que neix i creix ací a la terra és un fet visible en els seus efectes; els podem copsar en els miracles autèntics i en els exemples clamorosos de santedat de vida. Hi ha molta gent que després

d'haver sentit totes les paraules i el brogit d'aquest món, tenen fam i set de sentir la Paraula de Déu, autèntica, allà on es troba viva i encarnada. Hi ha milers de persones que viuen la seva pertinença a Jesucrist i a l'Església amb el mateix entusiasme que a la primeria de l'Evangeli, puix que la paraula divina «troba la terra on germinar i donar fruit» (Sant Agustí); ens cal, doncs, aixecar la nostra moral i mirar el futur amb els ulls de la fe.

L'èxit de la collita no rau en les nostres estratègies humanes ni en el marketing, sinó en la iniciativa salvadora de Déu “ric en misericòrdia” i en l'eficàcia de l'Esperit Sant, que pot transformar les nostres vides perquè donem fruits saborosos de caritat i d'alegria contagiosa.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Les obres bones que fem no són res si no som capaços de suportar també pacientment els mals. Com més amunt puja algú a la perfecció, tant més creix contra ell l’adversitat del món» (Sant Gregori el Gran)

- «Déu és generós en el seu amor; literalment el malbarata, sense cansar-se mai de sembrar, fins que la seva llavor germini i doni fruit» (Lleó XIV)

- «Però aquesta ‘relació íntima i vital que uneix l’home amb Déu’, l’home pot oblidar-la, no considerar-la i, fins rebutjar-la explícitament. Actituds així poden tenir orígens molt diversos: la revolta contra el mal en el món, la ignorància o la indiferència religioses, la preocupació per les realitats del món i per les riqueses, el mal exemple dels creients, els corrents de pensament hostils a la religió i, finalment, aquesta actitud de l’home pecador que s’amaga de Déu per por, i fuig quan ‘el crida’» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 29)